

בית משפט השלום בצפת

ת"א 12-02-47980 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

בפני כב' השופטת רבקה איזנברג

תובע שאול ביטון

נגד

נתבעת דג חי וברכה בע"מ

פסק דין

- 1
2 .1 בפניי תביעה כספית לפיצויים בגין הפרת זכויות יוצרים ע"י העתקת מאמרים או חלקם,
3 מאתר האינטרנט של התובע ופרסומם באתר האינטרנט של הנתבעת:
4
5 .2 **לטענת התובע כמפורט בכתב התביעה** – הוא הבעלים של חוות גידול דגי נוי, דיסקוס הגליל
6 ומפעיל אתר האינטרנט www.discus.co.il (להלן: "אתר דיסקוס או: "אתר התובע").
7 הנתבעת הינה חברה מתחרה בתחום, המפעילה או הבעלים של אתר אינטרנט שכתובתו
8 www.hobbypet.co.il (להלן: אתר הובי" או: "אתר הנתבעת").
9
10 התובע טען, כי אתר דיסקוס משמש אותו לצורך חשיפת ושווק עסקו לקהל הרחב,
11 כזכויות היוצרים בעיצובו, עריכתו ומרכיביו הינם של התובע.
12
13 התובע טען, כי במאמרים שהופיעו באתר ואשר הועתקו, לטענתו, ע"י הנתבעת, הושקעה
14 עבודה רבה באיסוף החומרים, כתיבתם ועריכתם.
15
16 התובע טען, כי הנתבעת העתיקה ל- 22 דפים באתר הובי, מאמרים מאתר דיסקוס.
17
18 לטענת התובע, כתוצאה מההעתקה זו פחת מס' הגולשים לאתר התובע באמצעות אתר
19 החיפוש google. התובע הבחיר כי רק בעקבות מכתב התראה ששלח לנתבעת, הוסרו
20 המאמרים מאתר הובי.
21
22 התובע טען, כי מהרישום באתר הנתבעת על פיו "כל הזכויות שמורות", עולה כי הנתבעת
23 הייתה מודעת להגנה על קניין רוחני וזכויות יוצרים ולפיכך, ההפרה בוצעה על ידה שלא
24 בתום לב, תוך פגיעה בעסקו, התעשרות על חשבונו וביצוע עוולות גזל וגניבת עין.
25

בית משפט השלום בצפת

ת"א 47980-02-12 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

- 1 התובע עתר לפסיקת פיצוי סטטוטורי מקסימאלי, בגין כל אחד מ- 22 דפי הפרסום באתר
2 הנתבעת, בסכום אשר לצרכי אגרה הועמד על 220,000 ₪ בלבד. לחילופין עתר התובע
3 לפיצויים בשווי התעשרות הנתבעת ולחילופי חילופין לסכום הנזקים שנגרמו לו.
4
- 5 **לטענת הנתבעת כנטען בכתב הגנתה -** התובע הוא שהעתיק ממנה תכנים, שכן היא פעילה
6 בענף מזה שנים ושלחה אף מלל מקצועי מטעמה לאתר בשם אקווריום. לטענת הנתבעת,
7 תיאור לאקוני של הגדרות יצרן היה קיים אצלה עוד בטרם הוקם אתר התובע, שכן האתר
8 שלה קיים משנת 2004 וכולל תכנים דומים. הנתבעת טענה כי התכנים המקצועיים אינם של
9 התובע, לא הומצאו ולא חוברו על ידו וכי הוא אף לא הראשון להעלותם על הכתב.
10
- 11 הנתבעת הוסיפה, כי התובע עצמו ציין באתרו, כי הרעיונות הועברו אליו באמצעות גולשים.
12 לטענת הנתבעת תיאור לאקוני של הגדרת מוצרים, או שלבי בדיקה של מוצר, אין בהם
13 מקוריות ויצירתיות והתובע עצמו העתיקם. הנתבעת טענה כי כל התכנים אשר לטענת
14 התובע נכתבו על ידו, מופיעים בכל אתרי אינטרנט העוסקים בתחום, וכי גם באתר שלה
15 מופיע ניסיון בבחירת משאבת מים בשילוב עם הוראות יצרן. בנוסף, נטען על ידי הנתבעת כי
16 התובע אינו זכאי להגנה, שכן בכל מקרה, אין המדובר בחלק ממשי ומהותי של יצירה אשר
17 עפ"י הדין ראוי להגנה.
18
- 19 מטעם התובע, העיד בנו יהונתן ביטון (להלן: "יהונתן"), מי שהקים עבור התובע את אתר
20 דיסקוס ואף ריכז וערך עבור התובע ועם יתר בני משפחתו, את התכנים המופיעים באתר.
21
22 מטעם הנתבעת העיד עובד הנתבעת, דוד גבריאלי (להלן: "גבריאלי").
23
24
- 25 **דין:**
26
27
28
29
30
31
32
33
34
5. לאחר שעיינתי במסמכים שבפני ובעדויות הצדדים ולאחר ששקלתי את טיעוניהם, שוכנעתי
כי דין התביעה להתקבל, אם כי לא בסכום הגבוה הנתבע. כבר בתחילה אציין, כי בניגוד
לנטען ע"י הנתבעת, הרי שעל המאמרים נשוא התביעה חלה הגנת זכות יוצרים: בהתאם
לסעיף 4(א) לחוק זכות יוצרים תשס"ח-2007 (להלן: "החוק"), זכות יוצרים חלה גם על
יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית. בהתאם להלכה הפסוקה (ואף בהתאם לדין הקודם
בטרם נחקק החוק), מאמרים הינם בגדר יצירה ספרותית, גם אם הם מהווים סיכום, או
תמצית של נתונים ידועים ובלבד שיש בהם **רמה מסוימת ואפילו נמוכה, של ביטוי אישי**.
- כך לדוגמא נקבע בת"א (חי) 454/07 פורת נ. פ.ד. פסגות סוכנות לביטוח חיים (1997), כי גם
מאמרים שהינם סיכום של פסק דין, או תמצית חוק, עונים על דרישת המקוריות, בהיותם

בית משפט השלום בצפת

ת"א 47980-02-12 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

1 פרי מאמץ אישי, גם אם במידה מעטה. באופן דומה נפסק בת"א 2477/02 ד"ר אסף יעקב נ.
2 איתן ענבר ואח' כי גם כאשר מדובר בהסתמכות על מאמרים, פסקי דין, ספרות וכיוצ"ב
3 שהינם נחלת הכלל, הרי ככל שמדובר בביטוי אישי ולו ברמה נמוכה המתבטאת בסידור
4 החומר, בחירה במקור כזה או אחר, התייחסות לחומר כזה או אחר, יש בכך די כדי להוות
5 את המקוריות והיצירתיות הנדרשים לצורך הקמת ההגנה.
6

7 וראה גם ת"א (ת"א) 25108-02-11 יניר לוי נ. מוטי קניבסקי, ע"ד: "מאמר יהיה ארכו
8 ואיכותו אשר יהיו, נחשב ליצירה מוגנת, גם אם דרישת היצירתיות בו אינה גבוהה. בכל
9 הנוגע למאמרים, מתייחסת ההגנה לאופן הביטוי – לרובד המילולי בשונה מהתוכן. עיון
10 בפסיקה – הגם שקדמה לחוק החדש – מלמד כי יצירה הראויה להגנת זכויות יוצרים היא
11 יצירה שהיא פרי מאמץ, כשרון והשקעה של המחבר, אולם, לעניין זה די אף במידה
12 צנועה של כשרון ומאמץ (ע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גלידת ויטמן פ"ד מ(3) 340 בעמ'
13 346, ע"א 2790/93 איזנמן נ' קימרון פ"ד נד(3) 871. לעניין מקוריות היצירה, לפי
14 הפסיקה, מספיקה עמידה בדרישה שהיצירה לא הועתקה מאחר ואין צורך להוכיח
15 מקוריות ספרותית, חדשנות או איכות יצירתית. רע"א 2687/92 דוד גבע נ' חברת וולט
16 דיסיני פ"ד מח(1) 251, עמ' 258, ע"א 513/89 אינטרלגו נ' אקסין-ליינס, פ"ד מח(4) 133
17 בעמ' 167".
18

19 6. כלומר, אין צורך להוכיח מקוריות ספרותית, או חדשנות ואין בטענת הנתבעת, כי המדובר
20 במידע ידוע כדי לפגוע בהגנת החוק. עיון במאמרים נשוא התביעה מעלה, כי אין מדובר
21 בהגדרת מכשירים ספציפיים כאלו ואחרים. אין המדובר בהגדרת מוצר עובדתית כטענת
22 הנתבעת בסיכומיה, אלא בשלושה מאמרים שפורסמו באתר התובע ואשר עונים על הגדרת
23 יצירה ספרותית: המאמר ביחס למשאבת מים (ג/1), אינו מתייחס למשאבת מים ספציפית,
24 אלא מהווה סקירה כללית בצירוף תמונות, של מבנה משאבת מים, תחזוקה ודגשים
25 לבחירת משאבת מים. לא נסתרה הטענה כי מדובר בעריכת, או ריכוז, החומר הכתוב
26 המהווה סקירה כללית זו. לפיכך המדובר ביצירה ספרותית הראויה להגנה, גם אם המידע
27 הכלול בה אינו נחלת התובע בלבד.
28

29 גם המאמר השני (ג/2) מתייחס באופן כללי לתפקידו של פילטר במשאבת המים על רבדי
30 הסינון השונים. סקירה של סוגי פילטרים בצירוף טיפ לעניין אי הנחתו בשמש. גם במקרה
31 זה לא נסתרה הטענה כי מדובר בעריכת או בריכוז החומר הכתוב המהווה סקירה כללית זו.
32 לפיכך, המדובר ביצירה ספרותית הראויה להגנה, גם אם המידע הכלול בה, אינו נחלת
33 התובע בלבד.
34

בית משפט השלום בצפת

ת"א 47980-02-12 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

1 אציין, כי 3/ג הינו אותו מאמר המופיע בג/2 ולפיכך אין למנותו כמאמר נוסף.
 2
 3 גם המאמר השלישי (ג/4), אינו כולל רק הגדרה של מנורת UV, אלא מתייחס אף הוא
 4 לסקירה כללית של קרינת UV, תפקידה, וכן דגשים לשימוש במנורה. לא נסתרה הטענה כי
 5 מדובר בעריכת או ריכוז החומר הכתוב המהווה סיקרה כללית זו ולפיכך, המדובר ביצירה
 6 הראויה להגנה, גם אם המידע הכלול בה אינו נחלת התובע בלבד.
 7
 8 יהונתן העיד, כי מדובר במסמכים שנערכו על ידו לאחר למידת הנושא, קריאת מאמרים
 9 בתחום: "יש לנו ידע של עשרות שנים בתחום, כל דבר שאני מעוניין לכתוב אני לומד את
 10 הנושא לפני, דווקא מאמרים, מגבש מטרות שאני רוצה להעביר ללקוחות שלי. לדוגמא
 11 מנורת UV זה טכנולוגיה שבכלל הגיעה מתחום אחר ומשתמשים איתה באקווריום. לכן
 12 אני מסביר בדיוק את הנושאים שמעניינים את הלקוחות שלי אחרי שאני מגבש את
 13 המטרות, מכין את המסלול שלי, אוסף את התמונות מהאתרים שאני רוכש אותם, מתחיל
 14 רק אז בכתובה ואז יש עריכה לשונית" (עמ' 4 שורות 31-30, עמ' 5 שורות 3-1).
 15
 16 הידע במאמרים אינו ייחודי לתובע, אולם, כאמור, בעצם סידורו, עריכתו, תמצותו, יש כדי
 17 להוות יצירה, עליה חלה הגנת החוק.
 18
 19 אינני מקבלת את טענת הנתבעת כפי שהשתמעה מחקירת יהונתן, כאילו המאמר השני
 20 (ביחס לפילטר) מהווה הגדרות. המדובר כאמור במאמר המסכם את סוגי הסינון השונים
 21 של הפילטרים, כפי שהטיב להסביר יהונתן: "יש סוגים שונים של פילטרים שאותם רק
 22 אדם שבונה את הבריכה צריך לבחור אחד מהם. כדי שהוא ייבחר, הוא צריך להכיר את
 23 ההבדלים ביניהם. מצוינים ההבדלים ביניהם" (עמ' 6 שורות 19-18). יהונתן הבהיר כי
 24 במאמרים אינו מתייחס למוצר ספציפי, אלא לקבוצה של מוצרים, כשהמאמרים הינם פרי
 25 ניסיון ובדיקה ומיועדים להביא בפני אנשים שרוצים להקים בריכת נוי את הידע שנצבר.
 26
 27 ייתכן שבאתר הנתבעת, היו מאז ומתמיד תכנים דומים, שכן כאמור, הידע אינו בבעלות
 28 התובע בלבד. אולם, מאחר שכפי שיפורט להלן, שוכנעתי כי הנתבעת העתיקה מהמאמרים
 29 ופרסמה "עותק מפר" כהגדרתו בחוק, יש לקבל את התביעה.
 30
 31 הנתבעת לא הציגה כל ראיה כי המאמרים נשוא התביעה, פורסמו על ידה קודם שפורסמו
 32 באתר התובע. למעשה, הנתבעת לא הבהירה כלל בתצהירו של גבריאל מי ערך את
 33 המאמרים באתר הובי. רק בחקירתו טען גבריאל לראשונה כי את המאמרים נשוא התביעה
 34 הכין וערך עובד בשם רועי. לא רק שהטענה הועלתה לראשונה בחקירה, אלא שאותו רועי

בית משפט השלום בצפת

ת"א 47980-02-12 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

- 1 גם לא הגיש תצהיר מטעם הנתבעת, לא זומן להעיד על ידה והטענה נטענה על דרך הסתם.
 2 אי העדתו של רועי, יש בה כדי לעמוד כנגד גרסת הנתבעת כי אותו עובד מטעמה הוא שכתב
 3 את המאמרים:
 4 לעניין אי העדת עד רלוונטי כמעוררת חשד כי בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו
 5 וחשיפתו לחקירה, ראה ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ. פרץ
 6 רוזנברג ואח' פ"ד מ"ז (2) 605, וכן ע"א 548/78 אלמונית ואח' נ. פלוני פ"ד ל"ח (1) 736.
 7
 8 העובדה שהנתבעת לא הציגה כל עדות או ראיה אחרת (כגון טיוטת הכנת המאמר) באשר
 9 לזהות עורך המאמרים אצלה, תומכת בגרסת התובע אשר לא נסתרה, כי המאמרים
 10 הועתקו מאתר דיסקוס.
 11
 12 גם זהות הכיתוב במאמרים תומכת במסקנה שהמאמרים הועתקו. ראה לדוגמה זהות
 13 הכיתוב לעניין "דגשים בבחירת משאבת מים" כפי שמופיע בנספח ג1 לתצהיר התובע
 14 ובפרסומים הזהים של פסקה זו באתר הנתבע. המדובר בפרסום זהה (למעט מחיקת המילה
 15 "סיניות"), לרבות לעניין סימני פיסוק. הזהות במילים ובעריכה מחד, כשמאידך נמחקה
 16 המילה "סיניות" כשטענת התובע לעניין קשריה של הנתבעת עם יצרנית מסין – לא נסתרה,
 17 יש גם בה כדי להעיד כי המדובר בהעתקה מכוונת תוך רצון להפיק תועלת לעסק הנתבעת
 18 דווקא.
 19
 20 גם במאמר השני (2/ג), הכיתוב זהה במאמרים באתר הנתבעת, לרבות סימני הפיסוק,
 21 העתקה של טעויות וכיוצ"ב.
 22
 23 באופן דומה, גם במאמר השלישי (4/ג), חלק מהכיתוב זהה במדויק במאמר המופיע באתר
 24 הנתבעת, (אם כי לא כולו).
 25
 26 אם לא די באי העדת עורך המאמרים אצל הנתבעת ובוהות המוחלטת של המלל, הרי גם
 27 בהתנהלות הנתבעת יש כדי לתמוך בטענה כי היא זו שהעתיקה את המאמרים מאתר
 28 התובע. אין חולק כי מייד כשקיבלה הנתבעת את מכתב ההתראה מטעם התובע הסירה את
 29 המאמרים מאתר חובי ולא טענה כנגד התובע כי הוא זה שהעתיק את המאמרים מהאתר
 30 שלה.
 31
 32 בעניין זה כבר נאמר בת"א (ת"א) 25108-02-11 (אוזכר לעיל).
 33

בית משפט השלום בצפת

ת"א 12-02-47980 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

- 1 "תימוכין לגרסתו ניתן למצוא בראש ובראשונה בעובדה כי התובע פנה לנתבע במכתב בא
 2 כוחו בזמן אמת בחודש ספטמבר 2010 בדרישה להסיר את המאמר המפר ולשלם פיצויים.
 3 מבחינה זו מדובר בדרישה אותנטית. האפשרות שהתובע עשה זאת בכזב כאשר במציאות
 4 הוא דווקא הצד המפר אינה מתקבלת על דעתי ואינה מתיישבת עם ההיגיון הסביר. אם
 5 נאמר כן, מאליה תצוץ השאלה מדוע הנתבע, מי שכביכול לטענתו היה הצד הנפגע
 6 וזכויותיו הופרו, לא פנה מצידו במכתב נגדי לתובע בזמן אמת".
 7
 8 הנתבעת לא הציגה כל ראיה כאילו המדובר במאמרים מקוריים שלה ואף לא הציגה כל
 9 ראיה כאילו התובע העתיק את המאמרים מאתרים אחרים (לא הוצגו כל פרסומים
 10 מאתרים אחרים, כגון: פרסומים מקצועיים, חוברות עלונים או כיוצ"ב בהם הופיעו אותם
 11 מאמרים, טרם פרסומם באתר דיסקוס).
 12
 13 החזקה הראייתית בדבר הימנעות הנתבע מהבאת ראיה רלוונטית, קובעת, כי אם בעל דין
 14 נמנע מהבאת ראיה רלוונטית שבהישג ידו, ניתן להסיק שאילו הובאה הראיה היא היתה
 15 פועלת נגדו, ויש בהימנעותו כדי לאשש את גרסת הצד שכנגד.
 16
 17 "מעמידים בעל דין בחזקתו של ימנע מבית המשפט ראיה שהיא לטובתו, ואם נמנע
 18 מהבאת ראיה רלוונטית שהיא בהישג ידו ואין לכך הסביר סביר – ניתן להסיק, שאילו
 19 הובאה הראיה הייתה פועלת כנגדו (1602/ז)". ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ'
 20 טלקאר חברה בע"מ מ"ד (4) 595.
 21
 22 לפיכך, בהעדר ראיות מצד הנתבעת ולאור העובדה שלנתבעת היתה גישה לאתר דיסקוס
 23 ולאור הזהות בין המאמרים, לא ניתן להניח כי המדובר בזהות מקרית רק מאחר שמדובר
 24 בתחום ידע ותוכן משותפים.
 25
 26 עוד אציין, כי אינני מקבלת את טענת הנתבעת כי אין המדובר בחלק ממשי ומהותי של .10
 27 היצירה. בהתייחס למאמר הראשון (ג/1), הרי שלפסקה המתייחסת לדגשים בבחירת
 28 משאבה, משמעות מהותית ועיקרית ביחס למאמר כולו. המאמר הרי נועד לטובת לקוחות
 29 המבקשים להקים בריכות דגים. לפיכך, ברי כי סקירת מבנה המשאבה ותחזוקתה הינם
 30 משניים למטרה העיקרית של הגולשים באתר לעניין בחירת המשאבה.
 31
 32 גם לגבי המאמר השני, המדובר בסקירה מהותית לגולשים אשר עומדים לבחור את סוג
 33 המשאבה לרבות לעניין הפילטר המצוי בה ואף מדובר בהיקף נכבד מבחינה כמותית של
 34 המאמר.

בית משפט השלום בצפת

ת"א 12-02-47980 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

- 1 באופן דומה, גם ביחס למאמר השלישי – הקטע שהועתק מתייחס למהות מנורת UV
 2 ולדגשים בבחירתה, נושאים שהינם חלקים מהותיים ללקוחות פוטנציאלים, אם כי אכן
 3 מדובר בקטע קצר בלבד שהועתק.
 4
 5 בעניין זה כבר נאמר בת"א 46017/01 קפלנסקי ידידיה נ' הרטוק נועם :
 6
 7 **"גם כאן ההכרעה בשאלה האם הועתק "חלק ניכר" מן היצירה המוגנת כאמור בסעיף**
 8 **11(2) לחוק זכות יוצרים אינה רק, או בעיקר עפ"י בחינה כמותית של הקטעים העומדים**
 9 **להשוואה, אלא בעיקר מבחינה איכותית. גם כאן אין לבחון כל פרט בקטעים המשווים**
 10 **אלא יש לבחון את הקטעים מתוך ראייה כוללת".**המדובר אומנם בפסק דין שניתן ביחס
 11 לדין הקודם. אולם, גם ביחס לדרישה המופיעה בסעיף 11 לחוק, כי יהיה מדובר ביצירה או
 12 בחלק מהותי ממנה, הרי שלאחר עיון במאמרים (אשר ממילא הינם קצרים ותמציתיים),
 13 שוכנעתי כי המדובר בהעתקה של חלק מהותי ומשמעותי.
 14
 15 11. לאור כל האמור ומששוכנעתי כי 2 מאמרים (לגבי משאבת המים ולגבי מערכת הפלטרציה)
 16 ואף חלק מהמאמר השלישי, הועתקו ופורסמו באתר הנתבעת ללא הסכמת התובע וללא
 17 ציון שמו, הפרה הנתבעת את זכות התובע. בנוסף להפרת זכות יוצרים, הפרה הנתבעת גם
 18 את הזכות המוסרית של התובע וזאת עפ"י סעיף 146(1) לחוק, שכן בהתאם לסעיף 146(1)
 19 לחוק, ליוצר יש זכות כי שמו ייקרא על יצירתו, בהיקף ובמידה הראויים.
 20
 21 משחקטעים הועתקו, ללא ציון שמו של התובע, הופרה גם זכות אישית זו, אם כי לא נפגע
 22 הזכות לפי סעיף 146(2) לחוק, שכן, לא הוטל פגם במאמרים ולא נעשה בהם שינוי או סילוף
 23 באופן הפוגע בכבודו או בשמו של התובע.
 24
 25 12. תביעתו של התובע הינה לפיצוי הסטטוטורי לו הינו זכאי עפ"י החוק, ללא הוכחת נזק,
 26 לחילופין עתר התובע לפיצוי עפ"י חוק עשיית עושר ולא במשפט. אדגיש, כי התובע לא
 27 הוכיח שהנתבעת התעשרה כתוצאה מהעתקת המאמרים. גבריאאל לא נחקר בעניין. משכך
 28 ממילא, לא היה זכאי התובע לפסיקת פיצוי עפ"י חוק עשיית עושר ולא במשפט.
 29
 30 בהערת אגב אציין, כי התובע אף לא טען ולא הציג כל ראיה לעניין שווי דמי השימוש שהיה
 31 גובה עבור הרשאה לעשות שימוש במאמרים באתרים נוספים ולפיכך, גם מההיבט הזה לא
 32 הוכיח את "רווחיה" של הנתבעת.
 33

בית משפט השלום בצפת

ת"א 47980-02-12 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

13. אינני מקבלת את טענת התובע, כי מדובר ב- 22 מקרי הפרה. המדובר כאמור ב- **2 מאמרים בלבד, ועוד פסקה קצרה ממאמר נוסף שהועתקו** ואת פרסומם החוזר במס' דפים באתר הנתבעת, יש להביא בחשבון לעניין היקף הפיצוי שייקבע.
- בסעיף 56 לחוק, נקבעו השיקולים שעל ביהמ"ש לשקול בבואו לפסוק פיצוי סטטוטורי בגין הפרה כאמור. במסגרת שיקולים אלו על ביהמ"ש לשקול בין היתר את: היקף ההפרה, משך הזמן בו בוצעה ההפרה, חומרת ההפרה, הנזק הממשי שנגרם לתובע להערכת ביהמ"ש, הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת ביהמ"ש, מאפייני פעילותו של הנתבע, טיב היחסים בין הנתבע לתובע, תום ליבו של הנתבע.
- במקרה דנן, היקף ההפרה, מתייחס לקטעים קצרים (!) משני מאמרים בלבד, כשמאידך המאמרים הועתקו למס' רב של דפים באתר הנתבעת.
- כמו כן, בצד חומרת ההפרה, במיוחד שעה שמדובר בחברות עסקיות מתחרות והרצון להרתייע מפריס פוטנציאליים אחרים, הרי שמשך הזמן בו בוצעה ההפרה היה מצומצם – 3 חודשים בלבד. מייד כשהנתבעת קיבלה הנתבעת את פניית התובע, הסירה הנתבעת את המאמרים מהאתר.
- לאור האמור, שקלתי את כל השיקולים הנ"ל. בין היתר הבאתי בחשבון הן את עמדת הפסיקה ביחס למאבק בביצוע הפרות ברשת האינטרנט (ראה ת"א (מחוזי י-ם) 5068/03 Getty Images Inc נ' רדיקס טכנולוגיות בע"מ) והן את המאפיינים הדומים של פעילות שני העסקים והשלכות ההעתקה על עסק התובע (אף כי נזקים ממשיים מכומתים בסכום כספי, לא הוכחו). מאידך הבאתי בחשבון, כאמור את ההיקף הקצר והמצומצם של אותם קטעים שהועתקו ואת משך הזמן הקצר יחסית בו בוצעה ההפרה.
- לאחר ששקלתי מכלול שיקולים אלו, הגעתי למסקנה כי הסכום הראוי כפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק בגין המאמרים שהועתקו, הן בגין הפרת זכות יוצרים והן בגין הפרת הזכות המוסרית, עומד על 33,000 ₪ בלבד.
- לפיכך, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע סכום של 33,000 ₪ וכן הוצאות משפט, לרבות שכ"ט עו"ד בסכום כולל של 7,000 ₪.
- סכומים אלו ישולמו לתובע תוך 30 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בצפת

ת"א 47980-02-12 ביטון נ' דג חי וברכה בע"מ

1
2

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ג, 07 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.

3
4
5
6

רבקה איזנברג, שופטת